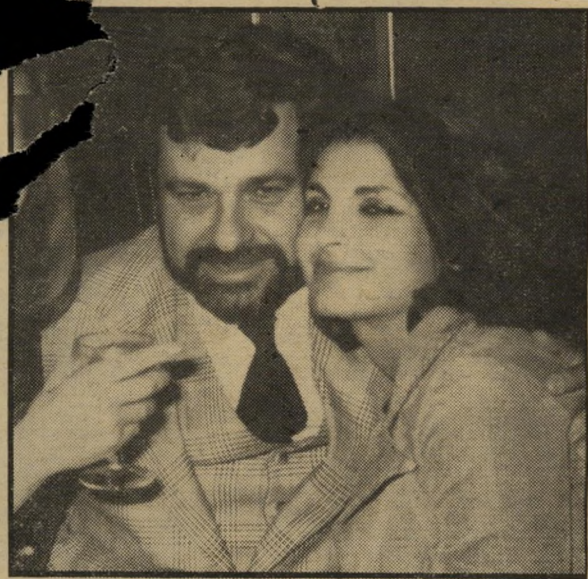

כל שנים הלמו אותה להפליא: היא עורכת-דין; חובבת ציור שהצגה כבר תערוכה פריימיכחולה, ופירסמה לא מכבר בידועות אחרונות כמה כתבות על גידול ילדים. יש לה בן המשלרת "צה"ל, ובעיקר: היא זכתה בפירסומה הפומבי הראשון בזכות מן שהיה לה עם קצין בכיר בצה"ל, לא אלוף אלא רבי-אלוף.

משורר זקס וידידה
השיר נאמן לכותרת!

אריה זקס אשה משוחררת

יש לה פרטים ועליו מדפס "עו"ד",
ציור שמן על הקיר מעשה ידה,
כותבת לעתון על גדול ילדים
וחולמת אלופים ואלוף נעוריה.
הבן כבר יצא ונכנס לצבא,
ממקם היטב במשרד המוצע
שרות מיזע (כאן כאן בסביבה),
אך פשגד קל מוסר מעליה
וערב מזרח תכוני וכחלחל
בפנות חדרה מכחיל ושוקע
גבר מקרי שקם מתסכל
אומר "היה טוב" ונמנה על שונאיה,
עם קמטים פנ"ל בצואר הגיראף
וצללים של בלוז סביב הפה האף.

השיר

"קולאז' של פרטים..."

רק לעיתים רחוקות מצליח שיר לעורר סערה בחוגי הבוהמה הישראלית. השבוע התחוללה סערה מעין זו. היה זה אחרי שבמוסף הסיפורתי של היומון הארץ, התפרסם שירו של המשורר והפרופסור לסיפורת אנגלית אריה זקס, שנשא את השם אשה משוחררת. לכאורה היה זה שיר תמים, שבאמצעותו ניסה המשורר לצייר דיוקן אירוני של אשה ישראלית משוחררת. אולם חובבי השירה שעיניו ביצירתו של זקס, פקחו את עיניהם בתדהמה למיקרא תיאורה של האשה בשירו. בניגוד למינהגם של משוררים, הפעם לא הותיר המשורר מקום רב לדימיון באשר לזהותה של גיבורת שירו. הוא תיאר אותה כעורכת-דין, כציירת, כמי שכר תבת בעיתון על גידול ילדים, וחולמת על אלופים כשבנה מתגייס לצבא.

סופרת מור

"אני לא מאושרת מהפירסום..."

לפני 15 שנים חוללה הדסה מור סערה בצמרת המדינה, כאשר פירסמה את רומן-הבתולים שלה, זרכים לזהטות. על עטיפת הספר נכתב אז: "עלילתו מתרקמת על רקע מציאותה הממשית של ישראל בשנים האחרונות". ואומנם, למרות שגיי בורי הרומן של הדסה מור כונו בשמות פיקטיוויים, זיהתה אותם מייד המדינה כולה. שכן, הרומן שכתבה הדסה מור לא היה אלא שיחזור אוטוביוגרפי של עלילת-אהבים שאירעה לה עצמה.

גיבורת הספר היתה בחורה, הגר מירון, בת עיר-הכינרת המשוחררת בצה"ל כמורה, ומתאהבת על סף שיחורורה בסגן אלוף. הוא מתגרש ביגללה מאשתו, עוזב את ביתו ואת שתי בנותיו ונושא אותה לאשה. אחרי נישואיה הולכת הגר ללמוד באוניברסיטה בירושלים, שם היא פוגשת במתי ניב, מנהל מיפעל המים הארצי, שהוא בעל עבר קרבי מפואר בצה"ל. מתי הוא חברימילדות של בעלה, עובדה שאינה מפריעה לו לגזול ממנו את אשתו הצעירה, לאנוס אותה — ולאחר-מכן לתנות עימה אהבים במשך תקופה מסויימת.

כאשר מגלה הבעל מה שעולל לו חברו ואת בגידתה של אשתו, הוא שולח מיכתבים לחבר שבגד בו, לאשה ולראשי המדינה.

מתי ניב שברומן לא היה אלא משה דיין, שהשתחרר באותה תקופה מתפקידו כרמטכ"ל צה"ל וניסה את כוחו בלימודים באוניברסיטה. הפרשה כולה אירעה במציאות בחייה של הדסה מור, שבעלה הנבגד שיגר מיכתבי זעם וכאב אל ראש-הממשלה דויד בן-גוריון, שאותו ראה כפטרונו של מאהבה של אשתו.

הפרשה במלואה זכתה בפירסום פומבי רק עם גירושיו של משה דיין מאשתו הראשונה, בעת שפורסמו המיכתבים ששיגר בשעתו בעלה של הדסה מור אל דויד בן-גוריון. אז גם הסתבר, שכחוצאה מאותה פרשה התגלע קרע עמוק בחיי המישפחה של משה דיין, והוא שהיה אחד הגורמים שהביאו בסופו של דבר לגירושיו כעבור עשר שנים לערך.

(המשך בעמוד 36)

לדי...
השיש...
לה, וכן לוחשיש...
את סוחריהסמים בבדיקת החומר, כמו-כן
נמצא בארנקה סך של 11 אלף לירות.
המעגל הישרלם. חביב אבוזמיל (32).
גבר בריאגוף בעל מועדון ברחוב הירקון
בתל-אביב ואשתו הנאה, הטובת-הגיורה,
נהגו באלימות כלפי השוטרים — הם
קיללו אותם, וחביב אף בעט באחד מהם.
לבסוף הורגעו השניים. חביב אבוזמיל
נעצר עד תום ההליכים המישפטיים, ואילו
אשתו שוחררה בערבות.
במשך התקופה שעד מאי '78 עשתה
התביעה ימים ולילות באיסוף חומר ה-
ראיות, כדי להביא לענישת הנאשמים.
במישפט שנערך, לסירוגין, בפני השופט
שמואל קורט, טען אבוזמיל כי החזיק
בחומר ברשותו לשימוש האישי, מאחר
שעבר טיפול גמילה מסמים. אשתו טענה
כי לא ידוע לה דבר על הסמים.
הקלה ראשה. לטענתו של חביב, קיבל
את הסמים מאדם שפגש בבית-קפה בפה,
וזה הציע לעזור לו להיגמל ומכר לו את
החומר.
התביעה הצליחה להפריך את טענות ה-
נאשמים. בהוכיחה, כי כמית הסם שנמצאה
בדירה היתה מיסחרית, וכי אשתו של חביב
ידעה על כל הנעשה.

פרקליטה נקדימון
שנתיים? לא מספיק!

ביום הראשון השבוע נקבע גזר-דינם של
הנאשמים. חביב אבוזמיל נאשם באחזקת
סמים ללא היתר, ובחקיפת והעלבת שוטרי
אשתו רינה הואשמה רק באחזקת סמים
ובהעלבת שוטרי. הוקל בעונשה, בשל היות
תה אם לילדה בגיל הגן, והוטל עליה קנס
בסך 100 אלף לירות או ארבעה חודשי
מאסר ועוד שלושה חודשי מאסר על-
התובעת, זהבה נקדימון, לא הסת
בגור-דין זה. "העונש חורג בקלותו
ניות הענישה הנהוגה היום," אמרה
נקדימון עומדת עתה לפנות לבית-
פט העליון, ולערער על גזר-הדין.